

Sant'Egidio Közösség

Auschwitz-Birkenau-i zarándoklat, 2010. szeptember 9-12.

KIÁLTVÁNY

Mi, Európa lengyel, ukrán, német, orosz, cseh, magyar, olasz, szlovák, román, és grúz fiataljai, eljöttünk a Sant'Egidio közösséggel Auschwitzba, hogy megemlékezzünk a második világháború tömegmészárlásának zsidó és cigány áldozatairól, azokról az ezrekről és százezrekről, akiket Európa országaiból hurcoltak el, és semmisítettek meg.

Hetven évvel ezelőtt, a második világháborútól feldúlt Európa szívében nyitották meg az auschwitzi megsemmisítő tábor kapuit. A háború elképesztő erőszakossága felszabadított minden gyűlöletet, és lehetővé tette a náciizmus számára halálos, rasszista terveinek megvalósítását. E mérhetetlen tragédiából Európa népei bátorsággal és fáradtságos munkával építették újjá kontinensüket, megteremtve a békét, ahol a párbeszéd és a kölcsönös tisztelet mutat irányt.

Bár sok évvel az után születünk, hogy a zsidó nép ellen elkövetett *Soá*, "a teljes pusztulás", vagy a romákkal és szintikkel szemben végbevitt *Porajmos*, "elpusztítás, elnyelés" megtörtént, meg vagyunk róla győződve arról, hogy ez bennünket is közéről érint. A gyűlölet ugyanis minden egyes alkalommal újra felüti fejét, amikor városainkban megaláznak egy embert hovatartozása, nemzetisége, vallása, vagy etnikai hovatartozása miatt. Fájdalmas, de országainkban sajnos a legutóbbi időkben is többször megtörtént, hogy cigányok estek áldozatul az erőszaknak.

Ezért ma mindannyian **nemet** mondunk az antiszemitizmus és a cigányellenesség, és általában a rasszizmus legapróbb megnyilvánulására is, mely képes elborítani az elmét, és utat enged a barbárságnak. Azt akarjuk, hogy se a fiatalok, se mások szívét ne fertőzhesse meg ez az embertelen érzés. Nem akarjuk, hogy ártatlan férfiakat, nőket és gyermekeket, akiknek csupán az a "bűnük", hogy szegények vagy "mások", megsebezzenek, vagy méltóságukban megalázzanak.

Minden egyes emberi élet, a legtörekenyebb és a legmegvetettebb is, egyetlen és pótolhatatlan: ezt értettük meg itt, Auschwitz-Birkenau-ban. Meir Lau, Izrael főrabbija, akit gyermekként internáltak, és aki csodálatos módon túlélte a tábor borzalmait, már mint szabad és idős ember, visszatérve szenvedése helyszínére, nemrégiben ezt mondta: "Az én bosszúm ez: élni és élni hagyni, békében együtt élni".

Mi is határozottan meg vagyunk győződve az élet abszolút értékéről, hogy a megbocsátás győzedelmeskedik a bosszú felett, éppen ezért a jóval akarjuk legyőzni a rosszat. Ünnepelesen fogadjuk, hogy mindannyian olyan világ építésén fogunk fáradozni, amelyben mindannyian együtt élhetünk. Rasszizmus nélküli világot, erőszakmentes világot akarunk! Auschwitzból együtt indulunk útnak, hogy átadjuk a hozzánk hasonló fiataloknak a szeretet kultúráját és erejét, hogy jobbá váljunk és jobbá tegyük országainkat egy békés Európában!

Auschwitz-Birkenau, 2010. szeptember 10.